

«Μαρτυρίες»: Τηλέμαχος Χυτήρης

Συνέντευξη του πρώην υπουργού στο δημοσιογράφο Γιάννη Ε. Διακογιάννη στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», Ιστορική Βιβλιοθήκη. Ο Ανδρέας Παπανδρέου και η εποχή του - Βιογραφικό σχέδιασμα, μελετήματα και μαρτυρίες

Μια άγνωστη συνάντηση στο Μέγαρο Μαξίμου

ΟΤΑΝ Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ Ανδρέας Παπανδρέου αποφάσισε να επιβάλει η Ελλάδα το εμπάργκο στα Σκόπια, υπήρξαν αντιδράσεις από πολλές μεριές, η σπουδαιότερη προερχόταν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Παπανδρέου είχε προβλέψει τις αντιδράσεις. Ήλεγχε την κίνησή του. Ανέμενε τις πιέσεις, τις επιδίωκε μάλιστα, για να έχει τον κύριο ρόλο στη διαπραγμάτευση, που εκ των πραγμάτων θα ακολουθούσε, ώστε να προχωρήσει ένα βήμα μπροστά, σε μία υπόθεση που είχε διπλωματικά πολύ γρήγορα τελματώσει υπέρ των Σκοπίων, από τις άτυχες -μη ξεχνάμε- ενέργειες της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Αυτό το βήμα ήταν αργότερα η «ενδιάμεση συμφωνία». Πριν φθάσουμε εκεί όμως, ένα βράδυ γύρω στις 10, το Μαξίμου δέχθηκε ένα τηλεφώνημα· περνούσε από την Αθήνα, προερχόμενος από τα Σκόπια, ο τότε Επίτροπος επί των Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ολλανδός Βαν ντε Μπρουκ, και ζητούσε κατεπειγόντως συνάντηση με τον Πρωθυπουργό.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου δέχθηκε, κι έτσι ξαφνικά και απρογραμμάτιστα, γύρω στις 11, έφθασε στο γραφείο του Πρωθυπουργού ο Ολλανδός Επίτροπος. Η συνάντηση ήταν εκ των πραγμάτων άτυπη, μη προετοιμασμένη, πλην, όμως, ουσιαστική. Ο Βαν ντε Μπρουκ μπήκε στο γραφείο ορμητικός, αποφασισμένος. Με υπεροπτικό ύφος και σκληρή γλώσσα απευθύνθηκε στον Πρωθυπουργό, χωρίς εισαγωγές, λέγοντάς του ότι έπρεπε να άρει το εμπάργκο αμέσως, διότι διαφορετικά η Ελλάδα θα υποστεί βαρύτατες συνέπειες,

που αφορούν στη θέση και στο μέλλον της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Ανδρέας Παπανδρέου ενώ τον άκουγε με ψυχραιμία, ξαφνικά σηκώθηκε από τη θέση του και με αποφασιστικότητα σήκωσε το χέρι του και έδειξε στον έκπληκτο Βαν ντε Μπουκ την πόρτα, λέγοντάς του ότι δεν δέχεται εντολές και πολύ περισσότερο απειλές από κανέναν, ότι έχει παρεξηγήσει το αξίωμα και την αποστολή του ως Ευρωπαίου Επιτρόπου και κατόπιν τούτου δεν είναι αποδεκτός και να σηκωθεί να φύγει. Ο Βαν ντε Μπουκ, που φυσικά δεν περίμενε τέτοια αντίδραση από τον Έλληνα Πρωθυπουργό, προσπάθησε να εξηγήσει σε άλλο ύφος τα πράγματα, μιλώντας για παρεξήγηση, αλλά ο Παπανδρέου τον διέκοψε και ξαναδείχνοντάς του επίμονα την πόρτα, του είπε ότι η συζήτηση τελείωσε, η Ελλάδα δεν είναι αποικία αλλά ισότιμο μέλος, ότι δεν δέχεται τέτοιου είδους συμπεριφορές, να φύγει τώρα αμέσως κι ας κάνει ό,τι νομίζει. Έτσι κι έγινε. Η στιγμή είχε ένταση και δεν ήταν ασφαλώς από τις συνήθεις διπλωματικές συναντήσεις, όπου ο καθένας μπορεί να πει ό,τι θέλει, αλλά με τον ευγενικότερο τρόπο σε διπλωματική γλώσσα. Ο Βαν ντε Μπουκ έφυγε πελιδνός, ένα κακέκτυπο αντίγραφο του προηγούμενου εαυτού του, όταν με άλλο ύφος και διάθεση είχε μπει στο πρωθυπουργικό γραφείο.

Η συνάντηση δεν έγινε ποτέ γνωστή. Είναι γνωστή, όμως, η μετέπειτα εξέλιξη. Η Ελλάδα παραπέμφθηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και αθώωθηκε. Τελικά, φθάσαμε στην «ενδιάμεση συμφωνία», όπου τα Σκόπια κατήργησαν τα σύμβολα, τη σημαία και την προπαγάνδα, και δέχθηκαν τον τίτλο FYROM και τη διαπραγμάτευση, υπό τη διαιτησία των Ηνωμένων Εθνών, για την ανεύρεση από κοινού συμφωνημένου ονόματος.

Πολλοί, ακόμα και σήμερα, έχουν την άποψή τους για τους χειρισμούς της εποχής εκείνης. Όταν όλα, πρόσωπα και ρόλοι, γίνουν γνωστά, θα το ξανασκεφθούν. Η αιφνίδια εκείνη νυχτερινή συνάντηση στο Μέγαρο Μαξίμου, πέρα των άλλων, έδειξε και τον τρόπο με τον οποίο ο Ανδρέας Παπανδρέου εννοούσε και ασκούσε την πολιτική. Καμιά φορά ή μάλλον πολλές φορές, το παρασκήνιο της πολιτικής είναι ισχυρότερο και δηλωτικότερο των επίσημων δηλώσεων.

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0038_stories1379340265.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 17:04
